

РЕШЕНИЕ

№ 9844

гр. С., 05.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА**
ВОДЕНИЧАРОВА

при участието на секретаря **ВЕНКА ХР. КАЛЪПЧИЕВА**
като разгледа докладваното от **МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА ВОДЕНИЧАРОВА**
Гражданско дело № 20211110154630 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по предявени от М. П. Т. против ДП . "Ж." **иск с правно основание чл. 292 КТ** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **145 лв.** – незаплатени средства по чл. 69, ал. 1, т. 2 КТД за социална сума за използван **през 2019 г.** платен годишен отпуск, **ведно със законната лихва** считано от предявяване на исковата молба в съда – 21.09.2021 г., до погасяване на вземането. Претендира разноски.

Ищецът твърди в исковата молба и молба от 25.10.2021 г., че по силата на сключен с ответника трудов договор № 300 от 25.05.2016 г. на основание чл. 68, ал. 1, т. 3 КТ считано от 26.05.2016 г. заемала по срочно трудово правоотношение до завръщане на титуляра длъжността „Експерт, наеми и жилища“ с код по НКПД 2422-6065 клас „С“ в сектор „Наеми и жилища“, отдел „Управление на държавната собственост и кадастър“ при Ц. на Д. с място на работа: гр. С., бул. „К., с основна заплата в размер на 732,00 лева. Впоследствие била преназначена на безсрочен трудов договор на длъжност „Главен експерт, продажби I ст“ с код по НКПД 2422- 6041 с клас С в сектор „Кадастър и продажби“, отдел „Управление на държавната собственост и кадастър“ при Ц. на Д. със срок за изпитване в размер на 6 месеца и основна заплата в размер на 1063,00 лева. На 21.02.2019 г. било сключено Допълнително споразумение № 502 към трудов договор № 300. Трудовото правоотношение на ищцата било прекратено със заповед № 2 от 17.09.2019 г. за прекратяване на трудов договор №300 от 25.05.2016 г. на основание чл. 71, ал. 1 КТ. С Решение №42692 от 17.02.2020г. на СРС, 141 състав, постановено по гр.д. №60654/2019 г., влязло в сила на 16.03.2021 г. съдът признал уволнението за незаконно и го отменил на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, като ищцата била възстановена считано от 16.03.2021 г. /влизане в сила на решението/ на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ на длъжността „Главен експерт, продажби I ст.“, клас С при Ц. на ДП „ ж.“. Сочи, че съгласно чл. 69, ал. 1 КТД се дължат 290 лв. на година – социално плащане за ползване на платен годишен отпуск,

като половината от тях се изплащат при ползване на половината от отпуска, а останалите – при окончателно ползване на пълния размер на отпуска или не по-късно от 30.04. на следващата календарна година. В молба от 25.10.2021 г. уточнява, че за 2019 г. не ѝ е заплатена сумата от КТД; претендира **първата половина** от социалното плащане, понеже е използвала 17 дни платен годишен отпуск за 2019 г. считано до 17.09.2019 г.

Излага същите твърдения в първото с.з.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба. Не спори, че ищецът е бил страна по трудов договор с ответника през 2019 г. по безсрочен трудов договор на длъжност „Главен експерт, продажби I ст“ с код по НКПД 2422- 6041 с клас С в сектор „Кадастър и продажби“, отдел „Управление на държавната собственост и кадастър“. Не оспорва и размера на иска. Оспорва обаче дължимостта на сумата, понеже съгл. чл. 293, ал. 1 КТ начина на използването на средствата по СБКО се определя с решение на общото събрание на работниците. Прилага протокол от 01.12.2017 г. на общото събрание на пълномощниците при Д..

В първото с.з. ответникът оспорва ищецът да е ползвал през 2019 г. отпуск за именно тази година; оспорва да са налице предпоставките за изплащане на първата половина от социалната сума по КТД.

Съдът след преценка на събранияте по делото доказателства и като съобрази закона, намира следното от фактическа и правна страна.

С доклада по делото, приет като окончателен при липса на възражения от страните и **изменен** в първото с.з., е отделено като безспорно и ненуждаещо се от доказване, че ищецът по силата на сключен с ответника валиден трудов договор № 300 от 25.05.2016 г. на основание чл. 68, ал. 1, т. 3 КТ считано от 26.05.2016 г. е заемал по срочно трудово правоотношение до завръщане на титуляра длъжността „Експерт, наеми и жилища“ с код по НКПД 2422-6065 клас „С“ в сектор „Наеми и жилища“, отдел „Управление на държавната собственост и кадастър“ при Ц. на Д. ; че впоследствие била преназначена на трудов договор за неопределено време на длъжност „Главен експерт, продажби I ст“ с код по НКПД 2422- 6041 с клас С в сектор „Кадастър и продажби“, отдел „Управление на държавната собственост и кадастър“ при Ц. на Д. ; че трудовото правоотношение на ищцата било прекратено със заповед № 2 от **17.09.2019 г.** за прекратяване на трудов договор № 300 от 25.05.2016 г. на основание чл. 71, ал. 1 КТ; че с Решение №42692 от 17.02.2020г. на СРС, 141 състав, постановено по гр.д. №60654/2019 г., влязло в сила на 16.03.2021 г., съдът признал уволнението за незаконно и го отменил на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, като ищцата била възстановена считано от **16.03.2021 г.** /влизане в сила на решението/ на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ на длъжността „Главен експерт, продажби I ст.“, клас С при Ц. на ДП „.. ж.“; че по силата на трудовия договор от 25.05.2016 г. на ищцата се полагат 20 дни платен годишен отпуск на година; че за 2019 г. ищцата е използвала определен брой дни платен годишен отпуск.

Тези обстоятелства се установяват и от писмените доказателства. Видно от трудов договор № 300 от 25.05.2016 г. на основание чл. 68, ал. 1, т. 3 КТ считано от 26.05.2016 г. ищцата е назначена по срочно трудово правоотношение до завръщане на титуляра на длъжността „Експерт, наеми и жилища“ с код по НКПД 2422-6065 клас „С“ в сектор „Наеми и жилища“, отдел „Управление на държавната собственост и кадастър“ при Ц. на Д.. В този договор е уговорен основен платен годишен отпуск от 20 дни по КТ. С допълнително споразумение от 10.10.2016 г. трудовото

правоотношение е изменено и станало такова по срочен трудов договор /за определен срок считано до 28.02.2017 г./, който е удължен до 31.03.2017 г. със споразумение от 28.02.2017 г. Страните не спорят, че впоследствие ищцата е била назначена на трудов договор за неопределено време на длъжност „Главен експерт, продажби I ст.“ с код по НКПД 2422- 6041 с клас С в сектор „Кадастър и продажби“, отдел „Управление на държавната собственост и кадастър“ при Ц. на Д.. Не се спори и че трудовото правоотношение на ищцата било прекратено със заповед № 2 от **17.09.2019 г.** за прекратяване на трудов договор № 300 от 25.05.2016 г. на основание чл. 71, ал. 1 КТ., като с Решение №42692 от 17.02.2020г. на СРС, 141 състав, постановено по гр.д. №60654/2019 г., влязло в сила на 16.03.2021 г., съдът признал уволнението за незаконно и го отменил на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, като ищцата била възстановена считано от **16.03.2021 г.** /влизана в сила на решението/ на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ на длъжността „Главен експерт, продажби I ст.“, клас С при Ц. на ДП „... ж.“.

Ирелевантно за спора е дали ищцата се е явила в срока по чл. 345, ал. 1 КТ да заеме предишната си работа. Страните не спорят, а и се установява, че считано до 17.09.2019 г., когато е прекратен трудовият договор на ищцата, тя е работила при ответника по безсрочен трудов договор.

Не се спори, а и се установява, че по силата на чл. 69, ал. 1 и чл. 69, ал. 2, т. 2 КТД за задоволяване на социалните и културните потребности на служителите се отчисляват суми, сред които и „социална сума“ за използван платен годишен отпуск. Според разпоредбата на КТД се дължи сума от 290 лв. за една календарна при ползване на платен годишен отпуск, като половината от тях се изплащат „при ползване на **половината** от размера на полагащия се основен платен годишен отпуск за **текущата** година, а останалите 145 лв. от социалната сума се изплаща при окончателно ползване на пълния размер на полагащия се основен платен годишен отпуск, но не по-късно от 30.04. на следващата календарна година“. Ищцата претендира първата половина от социалната сума, понеже е използвала 17 дни от отпуска за 2019 г.

Ответникът оспорва иска. Оспорва да е взето решение по см. на чл. 293 КТ.

Във връзка с това в тежест на ищеца е разпределено до докаже, че е отговаря на условията за изплащане на първата половина от социалното плащане за 2019 г. – че е ползвала поне половината от платения годишен отпуск за 2019 г. и са налице останалите условия за изплащане на сумата. В тежест на ответника е да докаже възраженията си.

Видно от представения от самия ответник протокол от 01.12.2017 г. на събранието на пълномощниците на Д. то по силата на т. 3 от протокола по см. на чл. 293 КТ е прието решение за начина на използване на средствата по СБКО. Прието е, че по план-сметка за 2019 г. се заделят общо 14 513 000 лв., сред които и социална сума за използване на отпуск от 2 320 000 лв.

Изслушано и прието по делото е заключение на ССЧЕ, коригирано в последното с.з., според което пропорционално на времето до 17.09.2019 г., когато е прекратено трудовото правоотношение, на ищцата са се полагали за 2019 г. общо 16 дни платен годишен отпуск /от 20 дни/. От тях според вещото лице до 17.09.2019 г. ищцата е ползвала действително 12 дни.

Следователно ищцата е ползвала през 2019 г. общо 12 от 16 дни платен годишен отпуск, като се касае за отпуск за календарна година 2019 г. Налице са условията за

изплащане на половината от социалната сума – използван е повече от половината от отпуската за 2019 г.

На ищеца се дължат разноси от 360 лв. – заплатен по банков път адв. хонорар. На осн. чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС сумата от 50 лв. – дт и депозит за експертиза от 250 лв. от бюджета на съда.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

РЕШИ:

ОСЪЖДА ДП . "Ж." ЕИК „ да заплати на М. П. Т. ЕГН *****, по предявения иск с правно основание **чл. 292 КТ**, сумата от **145 лв.** – незаплатени средства по чл. 69, ал. 1, т. 2 КТД за първата половина от социална сума за използван през 2019 г. платен годишен отпуск, **ведно със законната лихва** считано от предявяване на исковата молба в съда – 21.09.2021 г., до погасяване на вземането.

ОСЪЖДА Д. ЕИК „ да заплати на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** на М. П. Т. ЕГН *****, **сумата 360 лв.** – разноси.

ОСЪЖДА ДП . "Ж." ЕИК „ да заплати по сметка на **Софийски районен съд** на основание **чл. 78, ал. 6 ГПК** държавна такса и депозит в размер на **300 лв.**

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____